

Fra bidraget til at styrke demokratiet og den demokratisk valgte regerings autoritet agter vi at forøge indsatsen i Bagdad med støtte til politi og militærtræning og støtte til en bedre fungerende centraladministration.

Så regeringen har en plan, uanset hvor meget oppositionen benægter det – men det er den jo også nødt til at benægte, ellers har den jo ikke noget at kritisere. Planen går ud på at styrke demokratiet, den demokratiske regering, civilsamfundet, genopbygningen og levere det fornødne sikkerhedsbidrag hertil. For vi skal ikke militært være i Irak længere end nødvendigt. Det ønsker hverken Iraks regering eller vi, hvilket Iraks udenrigsminister, statsminister og jeg var enige om i vores samtaler i sidste uge. De påpegede dog, at der stadig vil være behov for sikkerhedsmæssig støtte nogen tid endnu for at sikre demokratiets levedygtighed.

Det tredje element i planen vil selvfølgelig være at styrke det regionale spor i forhold til naboerne. Der mærker jeg jo en dyb uenighed i SF, idet hr. Villy Søvnald gerne vil have, vi taler med naboerne, mens hr. Holger K. Nielsen blev fuldstændig vild i hovedet, da fru Pia Christmas-Møller talte om Iran. Altså, nu så SF lige finde ud af, hvilket ben man vil stå på, er det hr. Villy Søvnalds, eller er det hr. Holger K. Niensens?

Det vil vi jo nok få at vide i dag, nu, men nu er hr. Holger K. Nielsen jo ikke til stede, så vi får nok kun Villys plan. Men hr. Holger K. Nielsen er altså uenig med Villy. Der er forvirring i oppositionen, her i dag sagde de »straks«, og i beslutningsforslaget siger de »snarest muligt«, og sådan nogle forvirrede meldinger kan vi jo ikke rigtig bruge til noget.

Men ønsket fra alle arabiske lande, ønsket fra Iraks regering, ønsket fra FN's Sikkerhedsråd er altså, at man må forkaste S og R's beslutningsforslag. Der er ikke nogen, der ønsker, at man rykker hurtigt ud. Det er derfor, jeg på regeringens vegne må opfordre til, at beslutningsforslag nr. B 12 forkastes, idet jeg til slut vil påpege, at den respekt, som S og R med rette ønsker om FN, jo ikke fremmes af at sidde FN's netop gentagne appel overhørig. Det gør man jo, når nu vi igen i FN har opfordret landene til at blive og hjælpe Irak.

Så vi støtter faktisk FN både politisk og praktisk i Irak, hvad oppositionen ikke gør, ligesom vi jo netop bidrager til opbygningen af de irakiske sikkerhedsstyrker og genopbygningen af det irakiske samfund, sådan som S og R ønsker –

uden at ville være med til det. Derfor bestræber vi os ligesom den irakiske regering og de 71 pct. af irakerne, som S og R henviser til, på, at Irak kan klare sig selv inden for 1 år. Det håber vi da alle.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til udenrigsministeren. Og så er det hr. Jens Hald Madsen som ordfører. Ordføreren for forslagsstillerne får ordet til sidst.

Jens Hald Madsen (V):

I Danmark bekræfter B 139 fra den 30. maj 2006 vores nuværende mandat, som løber til den 1. juli 2007.

Den 28. november vedtog FN's Sikkerhedsråd enstemmigt en ny resolution, 1723, om Irak, som handler om at forlænge mandatet for den multinationale sikringsstyrke med 1 år til udgangen af 2007.

Så kunne man jo sige, at det var det. På baggrund af det kan Venstre afvise beslutningsforslaget. Men jeg synes alligevel, at jeg vil føje lidt til i forhold til, hvad der står indholdsmæssigt i det her forslag.

Der kommer faktisk nogle postulater om, at der ikke er nogen alliance tilbage. Og jeg vil bare sådan lige for de øvrige pointere, at de, der fortsat bidrager til den multinationale styrke, ikke kun er, forstå mig ret, USA, England og Danmark. Det er også Albanien, Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Makedonien, Polen, Rumæni og Tjekkiet, og derfor synes jeg, at det er for nemt, når man siger, at der ikke er nogen alliance tilbage.

Jeg synes måske også, at de, der er kommet med forslaget, skulle overveje, om man fortsat skulle fremsætte det her beslutningsforslag, når man tænker på Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering, hvor det egentlig står lysende klart, hvad konsekvensen kan være, hvis man trækker de danske styrker tilbage.

KL 19.35

Hvis det virkelig er sådan, at man inderst inde ønsker at forhindre en potentiel borgerkrig, ja, så burde man lytte noget mere til Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering om konsekvensen af at trække styrkerne ud.

Så har vi jo talt meget i dag om bl.a. signalgivning. Og det, der er ved den her signalgivning, er: Hvad er det for et signal, man sender til den irakiske befolkning? Hvilket signal ønsker man at sende? Hvad er det for et signal, man sender til de terrorister, som sprænger en bilbombe? Er